

Praha 5. ledna 2016

Vážení přátelé,

Chtěl bych poděkovat za možnost prožívat krásné chvíle u pstruhových vod spravovaných naší organizací, zejména v době, kdy pstruhové vody v naší republice valem ubývají a postupně se z nich stávají stoky bez života. Tuto skutečnost nemůže samozřejmě změnit jarní vypuštění „duháků“, kteří jsou navíc poměrně rychle vychytáni. Typickým příkladem v tomto směru je Janovický potok na Benešovsku, který patřil k nádherným pstruhovým revírům. A nyní voda téměř bez života. Na Mastníku jsem v letošním roce obdivoval malé pstruhy potoční, kteří byli s úžasnou péčí hospodáře vysazeni. Pak přišla sucha a pstruzi se začali schovávat do zbývajících tůňek a prohlubní. V té době už jsem nechytal, protože nemám rád, když pstruh nemá možnost úniku a má významně snížené šance na osvobození. Dostal jsem strach jak to všechno dopadne, kolik bude úhynů a jak bude obsádka vypadat v následujícím roce, zejména s přihlédnutím k množství vyder, které byly na Mastník vysazeny (?), nebo se tam dobrovolně usadily? Chytil jsem v uplynulém roce dva pstruhy značně poškozené od vyder ve hřbetní části. Sám jsem na Mastníku identifikoval 6 různých vyder, které se významně lišily zbarvením. Jedna vydra sídlila nad Křenovicemi (velmi tmavá, téměř černá) a měl jsem možnost ji pozorovat ze silničního mostu, další vydru, stříbřitě šedou značné velikosti jsem zahlédl v dubnu u Vojkova pod jezem. O to více jsem byl překvapen při své vycházce 21.6.2015, když jsem pod Vojkovem nad jezem spatřil, pravděpodobně její, 3 odrostlá mláďata stejné barvy. Doslova a do písmene protahovala celý Mastník, nevynechala jediné kořeny od stromu, pod které se všechna tři současně potápěla a rabovala. Doplavala ke mně na vzdálenost 3 metrů a ani se nenechala zastrašit. Zůstala stát a čekala až odejdu. Šestou vydru jsem pozoroval nad jezem v Kosově hoře. Barvu měla tmavě hnědou a pravděpodobně měla také mláďata, protože když mě spatřila skočila se za rákosem ve břehu a trvale mě pozorovala aniž by jí napadlo odplavat či utéci. Uvedené skutečnosti nevěstí nic dobrého do budoucna i s přihlédnutím k dlouhodobému suchu, které v létě panovalo. Je asi obtížné vysvětlovat ochráncům predátorů, že jejich vysazený počet musí odpovídat rozloze a bohatosti příslušného teritoria. Jistě lze spočítat kolik jedna vydra poškodí a zabije ryb v obsádce a požadovat úhradu jak bylo ostatně uvedeno v jednom z posledních čísel Rybářství. Kdo ovšem vyčíslí a uhradí tu pečlivou a dlouhodobou práci hospodáře? Nebylo by dobré, aby vzhledem k ubývajícím množství pstruhových toků (se pstruhem potočním) byl Ministerstvem životního prostředí vypracován a dotován program na jejich záchranu? Neměl by toto svaz požadovat? Nebo se pro přemíru chyb v regulaci životního prostředí pstruha potočního zcela vzdáme a za několik uplynulých desetiletí se bude provádět jeho nákladná reintrodukce, jako je tomu nyní u lososů v Kamenici?

Omlouvám se, že jsem se takto do široka rozepsal o problému, který mě trápí. Pokud bych mohl nějak přispět k jeho řešení, rád se účastním. Přeji všem poctivým rybářům vše nejlepší v roce 2016, zejména krásné chvíle u vody s nezapomenutelnými zážitky.

S pozdravem

Pavel Klír

Přílohy: Přehledy o úlovcích (Pavel Klír Sen., Pavel Klír Jun.)